

Szívárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017/3

Házasság Hete 2017 – Jubiláló házaspárok köszöntése

„Szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

A házasság hete első napján Jaczkovits Viktor és Márti előadását és bizonyágtételét hallhattuk a fenti címmel. A házaspár őszintén beszélt megtérésükről, házasságuk nehézségeiről, problémáiról, mert ezek még a legjobb házasságokban is léteznek.

A házasság jó dolog, Isten rendelése. Mégis hogyan értjük meg egymást, mikor eleve különbözőek vagyunk. Mást akar a nő és mást a férfi. A nő biztonságra, a férfi megbecsülésre vágyik. Nagyon fontos, hogy azonos értékrendünk legyen, tiszteljük és egészítsük ki egymást. Szánjunk időt egymásra. Tenni kell érte, ápolni, gondozni kell.

Tisztázni kell a félreértéseket, ne maradjon egyikben sem tüske, mert az mérgezi a kapcsolatot. Ne menjen le a nap a te haraggoddal, erre figyelmeztet az Úr.

Nagyon fontos a harmadik szál: „a harmas fonál nem szakad el egyhamar” (Préd 4,12.b), ami azt jelenti, ha két ember kapcsolata meglazul, Isten helyre tudja állítani, de ehhez Krisztus kezébe kell tenni életünket, rábízni magunkat, tőle várni a vezetést. Ha elmúlik a szerelem, és helyébe őszinte szeretet lép, az egy megbízhatóbb állapot, amire lehet

alapozni. Márti is mondta, hogy az érzéseket igyekezni kell feléleszteni. Ez váltság helyzetben is tud működni.

Minden házaspár életében mérföldkő a gyermek (ek) születése. Ezzel felborul minden, új helyzet adódik. Osszuk meg a terheket, beszéljük meg a tennivalókat, a szeretet vezéreljen bennünket.

Ha boldog kapcsolatot akarunk, adjunk teret egymásnak, ne láncoljuk társunkat magunkhoz. Legyen meg a bizalom és a biztonságérzetünk.

Akár fiatal házások vagyunk, akár több évtizede élünk boldog házasságban, mindig van javítani való.

A házasság hete alkalmai is megerősítenek abban, hogy minden kegyelem. Egyedül Isten tudja betölteni minden szükségleteinket, ezért vessük alá magunkat az Ő akaratának.

„Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre” (Zsolt 100,5).

Hogya Imréné

Idén vettünk részt először a házasság hete programon házaspárként, amit a korábbi években is rendszeresen látogattunk. Az idei év különlegessége emellett az volt, hogy csoportvezetőként aktívan részt is vettünk a szombati nap programjában. Szombat délután Benedek

Zalán előadásában az Ádám és Éva című stand-up comedy műsort nézhatték meg az érdeklődők, amit a látottak kiscsoportos megbeszélése követett. Az előadáson nagyon sokan részt vettek, az ifis korosztálytól kezdve egészen a nyugdíjasokig. Maga az előadás beváltotta a hozzá fűzött reményeket: egy fiatalos, szórakoztató, de ugyanakkor mélyebb elgondolkodásra indító darabnak lehettünk szemtanúi. A darab számos, a házasságban gyakran felmerülő, olykor konfliktusok kiindulásként szolgáló területre mutatott rá, melyek hozzájárulhatnak önmagunk és a házastársunk jobb megértéséhez. Szó volt többek között arról, hogy miként működik a női és férfi agy: a nőket az érzelmeik nagymértékben meghatározzák, befolyásolják, míg a férfiaknál az érzelmek kisebb súllyal esnek latba. Az érdeklődő közönség arra az ősi kérdésre is választ kaphatott (ami a férfiakat már évezredek óta foglalkoztatja), hogy „Mi kell a nőnek?”. A válasz és a titok egy szóban összefoglalható: MINDEN. Komolyra fordítva a szót: a nők a biztonságra, elfogadásra vágnak, arra, hogy meghallgassák őket, míg a férfiak a tiszteletre, elismerésre, arra, hogy férfiak, vezetők lehessenek egy családban. Azt is megtudhattuk, hogy miért csúszik olyan sokszor a kommunikáció a házaspárok

között: A férfi tényleg azt érti a mondanivalója alatt, amit a szavak jelentenek, míg a nőknél a nem talánt jelent, a talán igent és ha igent kell mondani valamire, akkor már nagy baj van. A nők sokszor tesznek „hatértelmű” utalásokat, amiket férfi legyen a talpán, aki meg

tud fejteni. A nők sokszor vágnak arra, hogy a férfiak kitalálják a gondolataikat, és kérés nélkül is megcsinálják azt, amire a nő vágyik, és sokszor úgy érezhetik, hogy ha kérniük kell a férfit, akkor már nem szereti őket eléggé.

A darab után lehetőség volt kiscsoportokban beszélgetni a látottakról, és átgondolni, hogy saját életünkben, hol látunk lehetőséget a pozitív változtatásra. Összességében egy rendkívül vicces, de ugyanennyire komoly előadást láthatunk, amely segítséget jelentett abban is, hogy észrevegyük: egy kis humorral könnyebb túljutni a házasság kanyarjain és útvesztőin.

Miskolczy József és Árnika

Farkasné Kórizs Ágnes ígét olvasott

Egyet kell értenem Gustave Thibon francia filozófussal, aki azt mondja, minden szeretetkapcsolatnak három szakasza van: az első a káprázaté – ezt nem kell magyarázni. A második, amely öt-tíz évig is tarthat, a kapcsolat tudattalan, elfojtott, be nem vallott romlása. Házasságkötésünk után két és három évvel megszülettek a gyerekeink, és nem értettem, hogy nem látja az én drága férjem, hogy az én nevelési módszereim mennyivel jobbak az övéinél, hiszen én voltam nap mint nap a gyermekeinkkel, így nyilván azt is tudtam, hogyan kellene neki jó apukájuknak lenni, és persze számtalan konfliktusunk adódott abból, hogy ő ezt egyszerűen nem volt hajlandó tudomásul venni. Vagy ott volt a háztartás feneketlen bugyra: bevallom, hogy amikor az első mosogatógépünket megvásároltuk, az egy sikeres párterápiával ért fel, új lendületet kaptunk, szárnyaltunk... talán két hónapig.

Igen, ez a folyamatos csúszás lefelé, és amikor elérünk a gödör aljára, egy hosszú, fekete alagúton kell átmennünk. Ez

az az időszak, amikor bármi, bármelyik pillanatban, bármitől eltörhet. Egyszerűen úgy el tud színtelenedni a kapcsolat, a hétköznapi szürkeségébe, minden különösebb és nagyobb baj, katasztrófa, trauma hiányában is – hát ha még ilyenek is vannak! –, hogy nem érzi az ember már különösebben fontosnak, megörzendőnek ezt az egészet.

Nem akarom persze riogatni azokat, akik még házasságkötés előtt állnak, mert én a mi harminc évünk egyetlen pillanatát sem cserélném le, mert mindegyiknek megvolt a maga haszna, szerepe, tanúsága, szépsége...

Aztán kierünk az alagútból, és újra friss levegőt szívunk. Ekkortól olyannak tudjuk elfogadni és szeretni a másikat, amilyen valójában. És ő viszont.

A házasság pedig lámpás, segít átkelni azon a bizonyos sötét alagúton. És mi a lámpásunk fényét és melegét Istennek köszönhetjük, aki mindvégig velünk volt, akkor is, amikor mi még nem vetünk erről tudomást.

Bódor Saci és Szük Laci

Utólag könnyű okosnak lenni. Mert „az életet csak hátra tekintve lehet megérteni, de élni előre nézve kell.” (Kierkegaard) Milyen egyértelmű lehetett Ábrahám vagy Sára számára Isten jelenléte életükben, amikor visszanéztek a megtett útra haláluk előtt. És mennyire kuszának, bizonytalanoknak, zavarosnak tűnhetett a jövő, amikor még csak azt tudták, hogy sehogy sem akar valóra válni az isteni ígéret. Ezért próbálkoztak a tőlük telhető emberi megoldásokkal. Előlépett hát Hágár, Sára szolgálója, és vele továtúnt a családi béke. Megszületett Izmael, és vele jött a meghasonlás, a kétségbeesés. Pedig erre senki nem számított. Pedig nem így tervezték. Mert „az életet csak hátra tekintve lehet megérteni, de élni előre nézve kell.”

„Jobban boldogul kettő, mint egy” (Préd 4,9). Hát persze. Ez könnyen belátható, már csak matematikai vagy közgazdasági alapon is. De akkor miért olyan sok körülöttünk a magányos ember? Mert az élet nem csupán matematika? Mert a páros boldogulásnak elengedhetetlen feltétele az egység? Mert az állandó széthúzásnál, acsarkodásnál, engesztelhetetlen gyűlöletnél még az egyedüllét is jobb?

„Hit által engedelmessé vált Ábrahám, amikor elhívatott... És elindult, nem tudva, hova megy.” (Zsid 11,8) Nem tudva, mennyi nehézség, mennyi bizonytalanság várja az úton. Csak azt tudta, ki az, aki megszólította őt. Csak azt tudta, hogy a kapott ígéret életének nem is remélt mértékű kiteljesedéséről szól. És elindult... *Veled kiteljesedve.* Ez volt a Házasság hete központi témája 2017-ben. Ezt járta körül a programsorozatot lezáró istentisztelet is február 26-án gyülekezetünkben. Kiteljesedve a hitben és kiteljesedve ajándékként

elfogadott társunkkal. Aki nem tökéletes, de nem is kell annak lennie. „Csupán” társnak, holtomiglan vagy holtáiglan. Végig az életen. Ezt, az egymást kiegészítő, így gazdagító teljesebbé válást fejezte ki a lelkipásztor házaspár egymásra felelgető ígéhirdetése, és a házasságkötésük kerek évfordulóját idén ünneplő házaspárok bevonása a liturgiába. Minden évben megkérhető, kedves gesztus a jubiláló párok köszöntése az istentiszteleten. Mert nagyon jó, hogy vannak pozitív példák előttünk a gyülekezetben, akiknek együtt töltött 20, 30, 40, 50 vagy még több éve bizonyítja, hogy bárki bármit is mond, mégiscsak érvényes a több évezredes igazság: „*jobban boldogul kettő, mint egy.*”

Hodossi Sándor

Bódor Sarolta
ígét olvasott

Kamarakórusunk az istentiszteleten

200 éve született Arany János

Aranyt már életében, majd halála után is erkölcsös, biblikus nyelvű költőként tartották számon. Erényességét, hivatástudatát bemutatva szolt róla 1883-as emlékbeszédében barátja, Gyulai Pál, a kor jelentős irodalmára. E jellemzés vált meghatározóvá a róla szóló gondolkodásban. Gyakran utaltak arra is, hogy a magyar nyelvhez, hagyományhoz kötődése, hivatástudata, közösségért vállalt felelőssége kálvinista gyökereiből származik.

Nem áll talán távol mindez a tényleges személyiségtől. Ám a szemérmes Arany-nak kevés vallomások megnyilvánulása volt, különösen hitére, kegyességére vonatkozóan. Bővebben csak egy 1855-ös, Gyulainak írt levelében szol erről: „én valék szüleim egyetlen reménye, vigasza ... mindig körükben tartottak és rendkívül vallásosak lévén, e hajlam rám is korán elragadt: az ének és a Szentírás vonzóbb helyei lettek első tápjai gyöngye lelkemnek, s a kis bogárhátú kunyhó szentegyház vala, hol fülem soha egy trágár szót nem hallott ... A zoltárokat, a Biblia vonzóbb részeit emlékezetemet meghaladó idő előtt hallásból már elsajátítottam. ... Majd a Bibliának nem maradt része olvasatlan, kétszer, háromszor is.”

E jellemzések Aranyra, az emberre vonatkoznak. Szokták azonban műveit is a személyiség megnyilvánulásaként érteni. Noha még a leginkább életrajzi jellegű verses regény, a debreceni kollégiumi élményeket feldolgozó *Bolond Istók* II. énekét is óvatosan érdemes kezelni (fia, László szerint ebben csupán élete „elszórt visszhangjai”-t találjuk), közel állhattak Aranyhoz a versek keresztyén erkölcsi világrendre, református hittételekre utaló részei.

A *Toldi*-ban például végig jelen van a gondviselés. A bibliai Dávidéhoz hasonló

életutat bejáró főhős a kísértés, bűnbeesés és bűnbánat lépcsőin jut el oda, hogy megérti: Isten megbocsátott neki. A cseh vitéz feletti, reménytelennek tűnt győzelme után így ad hálát: „nem köszönöm azt magam erejének: / Köszönöm az Isten gazdag kegyelmének.”

A *Szondi két apródjában* hasonlóan: „Mondjad neki, Márton, im ezt felelem: / Kegyelmet uradtól nem vár soha Szondi, / Jézusa kezében kész a kegyelem: / Egyenest oda fog folyamodni.”

Az *első lopás* a bűn elkövetése utáni vezekléstörténet mellett megmutatja, hogy a kitartó munkát és takarékos életvitelt megáldja Isten.

A *Fiamnak* finoman jeleníti meg a családi kegyesség puritán–pietista hagyományát: „Kis kacsoíd összetéve szépen / Imádkozzál, édes gyermekem”.

Más művek is bibliai elemekből építkeznek: *Ráchel siralma*, *Domokos napra*, *Honnan és hová?*, *Juliska sírkövére*, *Sejtelem* stb.

Ám ahogy szűkszavú az önéletrajzi feltárulkozásban, úgy versei sem mély hitélményekről tudósítanak. Alig olvashatunk személyes dialógust Istennel, ritkák az imaszerű megszólalások.

Mindez majd csak Adynál válik megrázó erejűvé a magyar lírában.

Arany a költeményei szereplőit inkább erkölcsös, tudatos hitűként jeleníti meg, akik világgépét racionális istenbizonyosság jellemzi.

Arany a műkritikáiban bírálta azt a költészetet, amely nem tudja egyeztetni a *valódi vallásos érzelmet*, a *biblikusságot* és a *poétikai minőséget*.

Ez az egyensúly teszi kortársainál és epigonjainál hitelesebbé és összetettebbé líráját, s biztat minket is újraolvasásra.

Dr. Fazakas Gergő

Arany János:

Domokos napra

Midőn szüleid és mind akik szeretünk
Nyájas köszöntéssel hozzád sietünk;
Midőn kedvedért a – bár hiános – család
Vígán ülte körül innepi asztalát:
Kedves fiú, hát én mit adjak most neked?
Egy édes csemegét: hizelgő éneket?...

Nem! azt én nem adok, te sem várod, hiszem.
Gaz, ki a Múzsáknak hamis tömjént viszen.
Szégyen a lantra, mely költött érdem által
Meggyaláztatni és gyaláznai nem áthat;
Minél édesb, annál émelygősb csemege –
Annál undorítóbb, minél szebb éneke.

Zengjem érdemeid? oh, azok lehetnek:
Állas még küszöbén ifjú életednek;
Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőtlen csügged, az erős megállja.
És tudod: az erő micsoda? – Akarat,
Mely előbb vagy utóbb, de borostyánt arat.

Áldjad a jó Istent, ki megáldja téged,
Adván őreidül szerető szüléket,
Adván eszközöket, elhárítani pályád
–Annyi más futónak nehéz – akadályát.
Áldjad Istent, hanem óvakodj', amivel
Ő álda meg, saját érdemül róni fel.

Szeressed hazádat... Oh, a honszerelem
Most lehet őszinte, igaz, önzéstelen.
Ne is tőle kívánd, amit ő nem adhat:
Magadban keressed az édes jutalmat.
Csillagi nem lesznek, fényes díszjelei:
Keresztje elég van, – de maga viseli.

Vess számot erőddel s legjavát, amelyet,
Leghasznosbnak itélsz, hazádnak szenteljed.
Vagyon sok szüksége, sok fogyatkozása:
Bárhol állj, csak tőled előmentét lássa.
Serdülj, kedves ifju – habzó kelyhem dagad –
A haza igényel munkás, hű fiakat.

S ha talán, az érzés tengeréhez jutva,
Néked a szelíd lant tisztessége jutna:
Hass! buzdíts! egyesíts! hogy osztály ne légyen
Köztünk, hol magyar szó, honfiérzet – szégyen.
Virág a költészet... egy nép irodalma:
De ha nem virágzik, nem is terem a fa.

Ha pedig a tettdús férfikor elhíván
A lanttól, komolyabb munkásságot kíván:
Ne feledd, mily gyöngye ama virág bokra,
Van szüksége közös ápoló karokra.
Serdülj, kedves ifju – még egyszer a kelyhet!
– Nőj eléggé nagyra – betölteni helyed!

Nemes önbizalom, de ne az önhittség,
Rúgói lelkedet nagy célra feszítsék:
Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben.
Serdülj, kedves ifju... poharam cseng érted! –
Légy ember, ha majdan azt az időt éred.

„Amit pedig szoltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, bálát adva az Atya Istennek óáltala.” (Kol 3,17)

Hírek

♦ **Családi délután** lesz március 26-án 15 órától

♦ **Felnöttek keresztelkedése és konfirmációja** lesz április 9-én a fél 11-es istentiszteleten

♦ **Gyülekezeti tábor:** július 10-16, várjuk a jelentkezéseket

♦ **Gyülekezetek kistérségi találkozója** (Bihar-Debrecen-Hajdúvidék) lesz Bal-mazújvároson április 8-án, szombaton 10 és 15 óra között a *Hirdesd az Igét* program keretében.

Téma: Isten hatalmának érvényesülése Krisztusban a világ fölött

Program: előadások, diákok szolgálata, úrvacsorás istentisztelet

Házasság Hete alkalmán

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyverdo.hu

E-mail: refnagyverdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-777/1943; **Klinika** – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Imádkozzunk: ♦ házaspárokért, ♦ kulturális örökségünk megőrzéséért, ♦ a böjt áldásaiért.

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyverdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

25. évfolyam 3. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyverdo.hu